

Wyrok Sądu Najwyższego ważny dla samorządów i szpitali. Zakazu handlu długami nie można ominąć poręczeniami.

Sąd Najwyższy orzekł 20 kwietnia br., że pozorna umowa poręczenia, zawarta dla ukrycia umowy przelewu wierzytelności przez wierzyciela zakładu opieki zdrowotnej z podmiotem profesjonalnie zajmującym się obrotem wierzytelnościami i pozasądową windykacją wierzytelności, może naruszać umowny zakaz zawarcia umowy przelewu wierzytelności .

SN odpowiadał na pytanie prawne Sądu Okręgowego w Gliwicach: "Czy umowa poręczenia zawarta pomiędzy wierzycielem zakładu opieki zdrowotnej a podmiotem profesjonalnie zajmującym się obrotem wierzytelnościami i pozasądową windykacją wierzytelności jest czynnością prawną określoną w art. 53 ust. 6 ustawy z dnia 30 sierpnia 1991 r. o zakładach opieki zdrowotnej (Dz. U. z 2007 r. Nr 14, poz. 89, z późn. zm.).

Sąd orzekł, że poręczenia stosowane przez firmy windykacyjne do omijania zakazu sprzedawania długów szpitali bez ich zgody mogą być uznane za nieważne.

Sąd Najwyższy podjął uchwałę, że umowa poręczenia z firmą windykacyjną zawarta dla ukrycia zakazu przelewu wierzytelności w stosunku do zakładu opieki zdrowotnej może naruszać zakaz ich zbywania bez zgody.

Ustawa o działalności leczniczej stanowi, że czynność prawna mająca na celu zmianę wierzyciela SP ZOZ może nastąpić dopiero po wyrażeniu zgody przez podmiot tworzący (np. samorząd terytorialny), a niedochowanie rygoru powoduje nieważność cesji.

Zainteresowanych wyrokiem Sądu Najwyższego przypominamy sygnaturę akt: III CZP 10/12